

Østeuropæisk Børnehjælp – Beretning for 2008 – Letland-afdelingen

Så er der igen gået et år og vi er nu til generalforsamling i Øst Europæisk Børnehjælp.

Året 2008 var som de foregående år - et aktivt år i vores hjælpearbejde.

Vi havde tre forsendelser til Letland.

Men der var et mindre problem, - et efterslæb fra 2007.

I efteråret 2007 var Bent Brønning og jeg selv i Letland for at se, hvor vore sager var endt, og hvad de måtte have af nye ønsker. I denne forbindelse havde de svært ved at vise os nogle af de nye ting, som vi havde indkøbt for midler, som vi havde fået fra tips & lotto. For at løse dette problem havde vi nogle undersøgelser i gang i vore egne papirer og en del samtaler og brevvekslinger med modtagerne i Letland. Mens dette stod på, mente jeg ikke, at vi kunne sende flere ting af sted til denne destination, som vi i øvrigt havde benyttet i mange år. Vi måtte ligesom have rene linjer først.

Men da lageret efterhånden bugnede med gods, måtte vi se os om efter en eventuel modtager.

For en del år siden sendte vi også til en destination i Lazdukalna kommune. Vi henvendte os til den tidligere kontakt person, for at høre om de ville være interesserede i at modtage nogle sager fra os. Da de svarede bekræftende tilbage, gik vi i gang med at ordne det sædvanlige papirarbejde, og på lageret udsøgte vi de ting, som de bl. a. havde ønsket at modtage, men vi sendte naturligvis også - om jeg så må sige - hvad vi havde på lager. Forsendelsen til Lazdukalna kom afsted onsdag den 30. april 2008, og vi har foreløbig fået brev med tilfredse tilkendegivelser.

Noget senere kom der tilfredsstillende oplysninger fra Ilukste, og vi gik i gang med at forberede en forsendelse hertil. Hvilket altså er ens betydende med, at vi har accepteret oplysningerne, som de har tilsendt os i løbet af sommerferien 2008.

Denne forsendelse kom afsted onsdag den 3. september 2008 og er med stor tak modtaget på sædvanligvis, hvilket betyder, at de allerede på modtagelses dagen har udleveret en del af genstandene, og de øvrige er lagt midlertidigt på lager.

I løbet af september måned blev foreningen kontaktet af Andreas Åbling Petersen angående medvirken ved en evt. forsendelse til Geogien. Han havde personlig kontakt til en ung kvinde ved navn Irine Surmanidze. Hun havde tidligere deltaget i et forløb på Løgumkloster Højskole, hvilket havde medført, at hun fik kendskab til Andreas.

Han havde selv samlet en del tøj, som kunne indgå i en evt. forsendelse, men han ville gerne, om vi kunne levere "ting og sager" til samme forsendelse, idet det tøj, som han havde samlet, slet ikke kunne fylde endog en mindre container.

Efter nogle sonderinger bla. til vores normale transport firma til Letland drøftede bestyrelsen mulighederne og blev faktisk enige om, at vi ikke ville engagere os

yderligere.

Men på samme tidspunkt kom vores tidligere formand Knud Olav Knudsen i tanke om, at Mellemfolkeligt Samvirke, som vi tidligere i foreningen, da Letland og Rumænien endnu ikke var medlemmer af EU, havde benyttet os af, kunne yde støtte, da Georgien ikke var medlem af EU. Det viste sig straks, at han havde ret og Mellemfolkeligt Samvirke ville gerne betale - om jeg så må sige - hele gildet. Da vores forening via Knud Olavs personlige kontakter hos Mellemfolkeligt Samvirke kunne stå for forsendelsen, blev det hurtigt klart, at skulle der på dette tidspunkt sendes noget til Georgien, hvor behovet var uendeligt stort, måtte det nødvendigvis blive med vores hjælp og indsats.

Jeg må således overfor generalforsamlingen bekende, at jeg mod bestyrelsesbeslutningen gav Knud Olav besked om at fortsætte arbejdet og dette resulterede så i, at Letlandsgruppen - sammen med tøjet fra Andreas Åbling - pakkede en mindre ca. 60 m³ container, som blev sendt til Georgien onsdag den 8. oktober 2008. Dette betyder ikke, at foreningen - på nogen måde - overhovedet - har givet tilsagn om andre forsendelser.

Bestyrelsen har på et møde den 26. januar 2009 taget en principiel beslutning om, at vi indtil videre ikke vil udvide vores engagement, - men dersom f.eks. Letland om nogle år tilkendegiver, at de ikke længere er interesseret i de ting og sager, som vi sender dem, - kan det tages op i bestyrelsen, om vi evt. skal engagere os andre steder. - Vi vil også kunne yde enkelte genstande til en forsendelse til - f.eks. Georgien - forestået af en anden forening. Dette sidste er bla. allerede sket, ved at vi har stillet 10 kørestole til rådighed for en sådan forsendelse i den nærmeste fremtid.

Det skal heller ikke være nogen hemmelighed, at der er startet en forening, vist nok med navnet "Georgiens venner i Vesten" med Andreas Åbling Petersen som formand. I den bestyrelse sidder også vores altid energiske ildsjæl Knud Olav Knudsen. Knud Olav har påtaget sig at foretage alt papirarbejdet, ved fremtidige forsendelser til Georgien.

Dette betød imidlertid en forrykning af den næste forsendelse til Letland, som først kom af sted onsdag den 12. nov. 2008. Det hele forløb planmæssigt, og vi sendte rigtig mange fine ting af sted. Bla. 273 enkelt mands skolebord og næsten lige så mange stole (her kan jeg lige indskyde, at det ofte er svært at få et antal stole som helt svare til antallet af borde, idet det er stolene, som typisk først går i stykker.) Der var denne gang tale om utroligt fine møbler, som vi - i gruppen - var meget glade for at sende af sted.

Forsendelserne indeholder stadigvæk en stor del køkkensager, fine stykker tøj både til mænd, kvinder og børn. Damerne, som vi har til at tage sig af sorteringen af tøjet, går meget håndfast til værks, da vi modtager rigtig meget tøj. Jeg skal måske lige tilføje, at det tøj, som vi får fra genbrugsbutikkerne, ikke bliver sorteret, fordi det har holdet bag genbrugsbutikkerne allerede gjort. Der er stadig god afsætning på madrasser, velholdt legetøj - især det pædagogisk tilrettelagte - , lamper, håndklæder, sengetøj, hospitalsenge med sideborde, barnevogne, kun lidt slidte gulvtæpper, soveposer, rollatorer og kørestole blot for at nævne nogle af de ting, som vi sender afsted.

Den sidste ting - altså kørestole - får mig til at nævne, at Haderslev kommune ikke

længere har en hjælpemiddelscentral. Man vil fremover lease alle hjælpe midler, og betale et firma hver gang der bliver uddelt et hjælpemiddel et en trængende borger i kommunen. Dette betød, at vi over tog lageret, men vi må så til gengæld se i øjnene, at der ikke fremover kommer mere af den type ting til os.

Det er ved denne lejlighed min fornemste opgave at omtale det, som vi kalder for "Letlandsgruppen".

Den består af enestående mennesker, som er parate til at bruge deres fritid til at indsamle genstande og senere læsse containere til forsendelse, således at vore venner i Letland kan få gavn af de genstande og tøj, som vi i vores overflod kasserer. De møder trofast op, når jeg kontakter dem, for at de skal give møde på en skole eller institution for at hente diverse møbler m.m. Det drejer sig ofte om en opgave, som det tager adskillige timer at løse.

F.eks. var dele af gruppen samlet i tirsdags, hvor vi hentede ting og sager på fem forskellige skoler, et plejehjem og hos en større privat donor. Det betød møde tidspunkt kl. 08.30 og de fleste af os var først hjemme igen kl. 15.30. Det er, hvad man på arbejdsmarkedet kalder, en normal arbejdsdag.

Her vil jeg dog tillade mig at nævne, at langt de fleste af gruppens medlemmer aldersmæssigt ligger mellem 70 og 80 år. Når jeg tillader mig, at gøre en del ud af dette afsnit i min beretning, skyldes det bl.a.: at gruppen umiddelbart inden juleferien måtte undvære et medlem på grund af en vanskelig hofteoperation, at vi i juleferien mistede et medlem på grund af dødsfald og at to andre medlemmer af gruppen blev alvorligt syge altså et samlet mandefald på fire aktive medlemmer.

Jeg tror helt sikkert, at generalforsamlingen kan forstå, at gruppen på denne måde er blevet så lille, at der altid fremover vil blive tale om de samme mennesker, som jeg må henvende mig til, hver gang jeg skal indkalde til aktiviteter. Dette vil i længden blive uholdbart.

Jeg må derfor nødvendigvis og meget kraftigt anmode alle medlemmer af foreningen, til enten selv personligt at tilmelde sig gruppen eller, give mig et tip om potentielle andre medlemmer til gruppen.

Vi kan muligvis også i fremtiden blive påført andre store forhindringer i form af, at vi kan miste muligheden for at anvende "den røde lastbil", og at vores udmærkede lagerplads i Dyringkær kan forsvinde ved et evt. salg fra kommunens side. Så alt i alt hænger der nogle truende mørke skyer over foreningens fremtid, som muligvis vil give uvej.

Til slut vil jeg rette en stor tak til alle medlemmerne af Letlandsgruppen, for altid stor villighed til at møde frem, når jeg kalder. Nu må vi blot ud for at lede efter suppleringer til gruppen. Det trænger vi til -- og helst relativt unge mennesker.